

bejde kun skal gives til Landets egne Børn, naar danske Arbejdsgivere samtidig kunne faa en Profit derved.

Et saadant Standpunkt for en Mand, der vil fremme dansk Arbejde, synes jeg, er noget mærkeligt, og det er saa meget mere mærkeligt, som det netop fremgaar af den højtærede Ministers Udtalelser før, at det Forsøg, der nu skal gøres, hvis dette Ændringsforslag bliver vedtaget, i Virkeligheden kan blive et Gennemgangsled til, at ogsaa private Arbejdsgivere her i Landet kunne komme til at beskæftige sig med Lokomotivbygning. Den højtærede Minister udtalte nemlig før, at dette var blot et Forsøg paa at underbygge Lokomotivkommissionens Betænkning med et praktisk Arbejde. Jeg forstaaer saa godt den højtærede Minister, han vil ikke nøjes med Beregninger og Teorier alene, men vil ude paa Statens egne Værksteder, hvor man har Maskiner og Plads og det hele, under tilbørlig Kontrol gøre et Forsøg, hvorefter han vil kunne sige, hvorvidt den af Kommissionen afgivne Betænkning og Beregning er forsvarlig. Vedtagelsen af dette Ændringsforslag kan altsaa resultere i, at der udvikles en privat Lokomotivindustri her i Landet, det er aldeles givet. Man taler saa ofte om Socialdemokraterne som Principryttere, Dogmatikere osv., og det er før sagt af det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), at dette Forslag kun var en Fjer i Hatten paa Socialdemokraterne, en Fjer, som den radikale Minister vilde skænke os; men vi have jo altid været med til at støtte Forslag, der gik ud paa at etablere Lokomotivbygning her i Landet uden Hensyn til, om det var private Fabrikker, der skulde forsøge sig, eller det var Staten. Vi have altsaa ikke været Principryttere paa dette Omraade. Jeg forstaaer derfor ikke, hvorledes netop det foreliggende Forslag skulde kunne betyde en Fjer i Hatten for Socialdemokraterne. Hvis vi trænge til Fjer i Hatten i denne Sag, have vi allerede skaffet os den gennem det Arbejde, vi gennem adskillige Aar have gjort paa ad alle mulige Veje at naa frem til Lokomotivbygning her i Landet. Ministeren behøver ikke at give os den, vi have uden smaaligt Hensyn arbejdet for at skaffe mere Arbejde her i Landet gennem denne Sags Ordning.

Det ser, som sagt, mærkeligt ud, at navnlig de Herrer i Højre ere mod dette Forslag, at de overhovedet vove at staa op og tale derimod. Det er den største Overraskelse, der er overgaaet mig, da jeg i Finansudvalget hørte, at de ærede Med-

lemmer for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) og for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) osv. virkelig ville gaa imod Ministerens Forslag. Jeg antager, at begge de ærede Medlemmer ere Medlemmer af Foreningen „Dansk Arbejde“. Jeg har selv den Ære at være Medlem af den, og jeg kunde ikke i denne Egenskab tænke mig Muligheden af at gaa mod et Forslag om at fremme dansk Arbejde, hvorved der i Fremtiden kunde blive lønnende Beskæftigelse for ca. 1,000 Arbejdere her i Landet. Det vilde være en mærkværdig Maade at opfatte sin Stilling til denne Forening paa. Jeg vilde udsætte mig for at blive betragtet som en stor Hykler, naar jeg talte store Ord om Fremme af dansk Arbejde og alligevel stemte mod dette Forslag, der netop gaar ud paa at fremme Erhvervslivet paa dette Omraade her i Landet.

Jeg tillader mig at anbefale dette Forslag til ærede Medlemmers Velvillie, og jeg vil se det, før jeg tror, at ret mange af de Herrer i Højre vove at stemme mod det.

Rode: Den ærede Ordfører udtalte, at dette Forslag maatte betragtes som et Afdrag til Socialdemokraterne eller som en Fjer i Valghatten. Jeg ved ikke, hvor han har dette med et Afdrag til Socialdemokraterne fra, thi det ærede Medlem kender jo meget godt Sammenhængen. Det ærede Medlem har siddet i Finansudvalget og ved meget vel, at Socialdemokraterne i Overensstemmelse med deres Stilling i Fjer ikke vilde have noget imod at gaa til Forslag, der byggede paa Lokomotivkommissionens Betænkning enten uforandret eller i omarbejdet Skikkelse. Det ærede Medlem kan heller ikke være uvidende om, og jeg tror heller ikke, han vil benægte det, at det fra hans eget Parti er bleven erkendt, at et Forslag som det foreliggende, nemlig om forsøgsvis at bygge Lokomotiver paa Statsbaneværkstederne, var at foretrække set fra deres Synspunkt for Lokomotivkommissionens Betænkning. Saa der bliver i denne Forbindelse ikke det mindste tilbage af Afdraget til Socialdemokraterne.

Hvad endelig Fjeren i Valghatten angaar, tror jeg, at det ærede Medlem, naar vi om kort Tid komme til at behandle de store forfatningsmæssige Spørgsmaal, som vi have for i denne Samling, vil komme til at stifte Bekendtskab med, hvad det er, man kommer til at beskæftige sig med paa Valgdagen. Hvis det ærede Medlem yder-